

Дълги разсждения, пламенни статии, апели — целещи да събудят националното чувство у българина, — съ които се отличава печатътъ ни отъ преди освобождението, сега отстъпятъ мѣсто — въ навечерието на войната — на бързата информация и за тази целъ „Сѣкидневний Новинарь“, „съ цената на една значителна жертва“, сключва спогодба съ букуререшкото бюро на агенция „Хавасъ“ да получава отъ него телеграмитѣ, които имали по-главнитѣ ромънски вестници. И наистина, „Сѣкидневний Новинарь“ публикува ежедневно телеграми на „Хавасъ“ отъ Виена, Лондонъ, Цариградъ, Петербургъ, Кишиневъ, Цетина, Техеранъ и др.; помѣства редовно извадки отъ чужди вестници за положението на Турция, за подготовката на войната, мнението на великитѣ сили, интересни дописки отъ Турция за положението тамъ, както и бюлетина на букурешката и виенска борси. Понѣкога — за жалость рѣдко — „Сѣкидневний Новинарь“ влиза въ полемики съ чужди вестници, както и съ нѣкои сръбски, гръцки и ромънски сръди по разрешението на източния въпросъ. Той упрѣква съседнитѣ страни, че следъ като се освободили забравили останалитѣ подъ турско робство християнски народи и вмѣсто да имъ помогнатъ, ги оставили сами да се борятъ за свободата си. Той не може да възпре възмущението си особено срещу ония ромънски кръгове около в. „Journal de Bucarest“, които въ най-върховния моментъ отъ сѣдбата на християнскитѣ народи въ Югоизтокъ апелирали къмъ Западна Европа да гарантира неутралитета на Ромъния. Отъ време на време изтъква свещенитѣ права на българитѣ върху всички земи до Моравя и албанската граница и отхвърля като крайно несправедливи претенциитѣ на Сърбия върху тѣхъ.

„Сѣкидневний Новинарь“ си остава предимно регистраторъ на събитията, които въ навечерието и презъ руско-турската война сѣ предизвиквали особенъ повишенъ интересъ. „Сѣкидневний Новинарь“, следователно, е чисто информационенъ листъ и затова може да се смѣта не само като родоначалникъ на всѣкидневния вестникъ, но изобщо като родоначалникъ на инфомационния печатъ.

Ако при тази добре уредена информационна служба, на която биха му завидѣли дори много вестници въ първитѣ години на следосвободителната епоха, би отдѣлилъ малко повече мѣсто за обществени въпроси, той би билъ достоенъ съперникъ на много нему съвременни вестници. Тази силна информационна отсѣнка може да се обясни, както се изтъкна по-горе, съ живия интересъ къмъ новини, въ момента, въ който той започналъ да излиза. Поради това, вестникътъ въ идейно отношение стои по-ниско отъ останалитѣ вестници на предосвободителната епоха. Той не помѣства почти